

JOOD

Allpool järgnevad tõlked on informatiivse suunitlusega ning ei pretendeeri absoluutsele tõele. Iga inimene vastutab oma tervist puudutavate otsuste ja arusaamade üle ise ja ainult ise. See on täna veel seadusandja poolt lubatud.

https://www.youtube.com/watch?v=_yra58kuhNw

<https://www.facebook.com/watch/mtimedru/>

<https://www.facebook.com/1251539424935980/videos/770722040522072>

<https://www.facebook.com/mtimedru/videos/726927018005528>

John Grey:

Kas keegi oskaks seda arvata, et joogivesi võib kilpnäärme funktsioonid ära rikkuda? Kas keegi oskaks arvata, et joogivesi on vähi üheks tekkepõhjuseks? Kuidas on see võimalik, mis toimub? Kogu asi on klooris, mida joogivesi sisaldab. Jah, see kaitseb meid kõikvõimalike infektsioonide eest ent loob samas uue probleemi, mis on täna surmade üks peamistest põhjustest. Kõige taga on vees leiduv kloor.

Vaatame pisut ajalukku. Kloor avastati 1809. aastal. Võtke sool ning te saate sellest elektrolüüsi abil kätte aine nimega kloor. Looduses kohtab kloori ainult isotoopidena. Kloor on väga tugev oksüdeerija. See tapab vees leiduvad bakterid ning seeläbi toimub vee puhastamine. Kuid sellega kaasnevad teised ained, 3 tüüpi kantserogeenseid aineid ja selle üle ei vaidle mitte keegi. Kõik rahustavad meid, et neid aineid leidub niivõrd väikestes kogustes, et need ei saa vähki tekitada.

Kui te lähete basseini ujuma, siis hingate endale kloori koos kantserogeenidega sisse. Klooril endal tugev lõhn puudub, kuid oksüdeerimise käigus tekivad temas kantserogeenid ja see on väga toksiline. Paljudel inimestel, kellel meeldib basseinis ujuda, esinevad autoimmuunhaigused. Kui selliste probleemidega minu poole pöörduakse, esitan ma alati küsimuse: „Kas teile meeldib ujuda“. Mõned vastavad, et praegu enam mitte, kuid hakkavad rääkima kui kasulik ujumine on. (Tõlkija märkus: basseini puhastamiseks kasutatakse laialdaselt naatriumhüpokloritit ehk NaClO, mis on bioloogilisele organismile mürgine. MMSi puhul kasutatakse naatriumkloritit ehk NaClO₂, mis toimib bioloogilisele organismile tervendavalt – seda loomulikult õigetes kogustes. Kui trasside joogivee või joogivee trasside puhastamiseks kasutatakse NaClO, mõjub see kilpnäärme ja kogu keha toimimisele laastavalt.)

Kui te olete tihe siseruumides asuvate SPA-de või basseini külastaja, hingate te sisse väga palju aurustunud kloori. Mida kloor teeb? Ta oksüdeerub. Mida ta teeb kehas? Ta muudab keha happeliseks ning see ärritab.

Kloor satub sisse hingamisel verre ja ärritab teie veresooni ning arenema võib hakata ateroskleroos, mis on üks peamisi südame-veresoonkonna haiguseid. Teie jõuvarud kahanevad, teil häirub vereringe. Sooled ummistuvad ja selle süüdlaseks ei ole kolesterool. Organism sünteesib kolesterooli, et vabade radikaalidega seotud veresoonte kahjustusi kõrvaldada ja kloor on üks kõige vabamatest vabadest radikaalidest organismis üleüldse.

Ta puhastab vett tänu sellele, et ta on vaba radikaal. Ta ajab veest välja kõik kerged ained. Ta tapab baktereid – jah, bakterite suhtes on see õige, kuidas aga on lugu kõrvaltoimetega? Kui kloor satub organismi, siis vaba radikaalina hakkab see kohe veresooni kahjustama. Kui te tarvitate aspiriini ja joote tabletile peale kloreeritud vett, siis teie organism ei suuda end vabade radikaalide eest kaitsta.

Suur osa ravimitest surub alla glutatiooni sünteesi. Seda ainet toodab maks, et kaitsta organismi kahjustuste eest. Selle tõttu kannatavad väga paljud inimesed. 50. aastatel viis teadlane, kes oli ka farmer, läbi eksperimendi oma kanadega ja seda on korratud mitmeid kordi.

Üks lindude grupp sai kloori asula veevärgist tulevast kloreeritud veest. Teine grupp jõi salvkaevu vett, milles kloori ei olnud. Sööt oli mõlemal grupil ühe tootja oma. Kui kanad tapeti, siis kloreeritud vett joonud kanadel oli kõikidel ateroskleroos. Kaevuvee joojatel seda ei olnud.

Lisage kloorile glutatioonipuudus ja te näete kui kergesti teie veresooned kahjustuvad. See on üks punkt kloori võimalikust kahjulikust toimest.

Teist punkti näeb Mendelejevi tabelist. Seal on horisontaal- ja vertikaalread. Ühes vertikaalreas asuvad kloor, broom, fluor ja jood. Kloor, broom ja fluor on joodist raskemad ja nad lihtsalt võivad joodi teie organismist välja tõrjuda. Te joote kloori ja fluori sisaldavat vett, sööte leiba, millest saate jahu tootmisel kasutatud broomi.

Kui kloor, broom ja fluor satuvad teie organismi, siis need viivad sealt välja joodi. Miks aga on jood meie organismile niivõrd vajalik? Teie kehas olevaid ainevahetusprotsesse reguleerib kilpnääre, milles sünteesitakse T3 ja T4 hormone. Ilmselt olete ka kuulnud, kui tähtis nende kahe hormooni vaheline tasakaal on?

Miks T3 ja T4 on niivõrd olulised? T3 – see on 3 joodi aatomit. T4 – see on 4 joodi aatomit. Mitte ainsatki fluori, broomi ja kloori aatomit te sealt ei leia. Kui organismis on liiga palju kloori, siis see tõrjub joodi välja ning teie kilpnääre pole enam suuteline T3 ja T4 tootma ja asendab selle 3 broomi, kloori või fluori aatomiga. Ükski test seda ei näita, sest laborant näeb ainult molekuli ja nendes molekulides võib olla mis iganes nimega element. Te olete väsinud või kehakaal kasvab, kuid analüüsid näitavad, et T3 ja T4 on mõlemad normis. Milliseid aineid hormoonid sisaldavad, seda analüüs ei näita.

Liigne kloor kehas põhjustab kilpnäärme töö häirimist. Kloor tõrjub välja joodi. Millised funktsioonid on aga joodil veel? Jood aitab teil keskenduda. Kui joodi tase on madal, on teil keskendumisraskused. Aju jaoks on tegu asendamatu ainega, sest jood aitab ajul ka taastuda. Jood kaitseb aju vabade radikaalide eest. 14 minutiga läbib kogu organismis olev veri kilpnääret, mis otsib sealt baktereid ja mikroobe. Ta puhastab teie verd joodi abil. Kas mäletate aega, kui haava peale määrati joodi? Just niimoodi töötab ka kilpnääre. See mitte ainult ei stimuleeri ainevahetust vaid ka säilitab joodi, mida vajavad kõik meie keha rakud. Kilpnääre on organismi peamine joodihoidla.

Väga palju joodi leidub rinnanäärmetes. Mida suurem on naise rind, seda rohkem leidub selles joodi, sest ema toidab last rinnaga. Kui te tahate tervet last, siis seal ei tohi olla mikroobe ega muid kahjulikke aineid.

Rinnavähk tekib kui joodi on organismis vähe. Samuti leidub suurel hulgal joodi munasarjades. Organism paneb prioriteedid paika – metabolism, selleks, et saaksite elada. Rind ja munasarjad – selleks, et te saaksite järglasi.

Meestel on teiseks joodi hoidlaks eesnääre. Kui teil on eesnäärme vähk, siis tähendab see, et selles on väga vähe joodi. Nagu näete, on jood organismile väga tähtis.

1956. aastani oli jood sisuliselt panatsea – sellega raviti kõike. Oli olemas mõiste „jooditeraapia“. Jooditeraapiat kasutati 100 aastat ja selle aja jooksul ei olnud mitte ainsatki mürgistusjuhtu.

Jood, broom, kloor ja fluor on üks „perekond“.

Kuidas süsteem toimib? Joodi hakatakse vähehaaval välja tõrjuma. Briti entsüklopeedia 1910-1911 aasta väljaande põhjal olid tollased profülaktilised joodidoosid 6000 korda kõrgemad kui praegu ja ravidooosid 40000 korda suuremad kui praegused lubatud doosid ja mitte ainsatki mürgistusjuhtu.

Kloor, broom ja fluor tõrjuvad hormoonidest ja rakkudest joodi välja. See on farmaatsia väga salakaval plaan – nad teavad täpselt, milleks jood suuteline on. Meditsiinisüsteem, mis tõesti inimest ravis, hakkas teda ühel hetkel hävitama. Kui joodi ei ole organismis piisavalt, võtab tema koha üle kloor, broom või fluor.

Kehas olevate kilpnäärmehormoonide sees ei ole enam joodi. 3 või 4 joodi aatomi asemel on kilpnäärme hormoonis 3 või 4 kloori aatomit. Kõik! Analüüs näitab, et hormoonidega on kõik korras aga keha ei oska selle hormooniga enam mitte midagi peale hakata. Kilpnääre aga on absoluutselt veendunud, et ta sünteesib hormoone. Jood organismis ei salvestu. See kaob sealt 24 tunniga. Joodi on seetõttu vaja igapäevaselt.

Looduses esineb kloorapatiiti. Organismis hakkavad tema ladestumise tõttu arenema samasugused kristallid nagu on kloorapatiidil. Tagajärjena hakkavad arenema tsüstid, kasvavad ja muud võõrkehad. Otsige internetist kloorikristalli pilt ja te saate aru, mis juhtub kui see teie vereringes ringi sõitma hakkab.

Kui vaadata graafikut, mida kaasaegne meditsiin tervislikku seisundit mõjutavateks peamisteks faktoriteks peab on see: elustiil 60%; keskkond 20%; arstiabi 10% ja geneetika 10%. Tegelikult varjatakse selle pildiga haiguste tegelikku põhjust. Tegelik põhjus on mikroelementide ehk tegelike toitainete defitsiit ja selle tõttu ladestuvad organismi kristallid, millest varem juttu oli. Kloor, broom ja fluor blokeerivad kogu süsteemi töö. Nii töötab BigPharma.

Kui räägime kilpnäärme probleemidest, siis jood, mis seal peaks olema, asendatakse klooriga ja enne kui neid ühendeid kilpnäärdest välja ei saa, kilpnääre korralikult tööle ei hakka. Kui hakata kasutama nn jaapani doose, annavad kilpnäärme probleemid järgi ca 3 kuuga. Meditsiinisüsteem on kilpnäärmele välja mõelnud 59 diagnoosi – tegelikult on tegu ainult vee segamise ja tõe varjamisega.

Järgmine, mis ilma joodita ei suuda elada, on piimanäärmed. Kilpnääre tarvitab vaid 3% kogu organismis olevast joodist. Veres olev kogus peab olema 30 korda suurem. Kui hakata kasutama jaapani joodidoose, taandub tsüstiline fibroosne mastopaatia väga lihtsaks haiguseks.

Organismis on palju põhisüsteeme: reproduktiivsüsteem, lihased, hingamine, skelett, seedetrakt, närvid, kuseeritus, vereringe ja lümfiringe. Hormoonid T3 ja T4 moodustavad nende süsteemide juhtimiskeskuse. II Maailmasõja ajal näitasid koonduslaagrites läbiviidud uuringud selgelt, et juhtimiskeskust hävitades saad sa inimese üle täieliku kontrolli. Kilpnääre reguleerib organismis kõike, see aga toodab valehormoone.

Te lähete endokrinoloogi juurde ja ta ütleb, et teil on kõik normaalne, teil aga on terve rida kaebusi, mis algavad väsimusest ja lõpevad vähiga.

On terve rida joodipuudusega seotud haigusi. Hüpotüreos ja hüpertüreos, juuste väljalangemine, inimene ei suuda selgelt mõelda, struuma, südamekloppimine, krooniline väsimus, kuiv nahk, rasvumine, kehakaalu tõus jne. Me läheme oma kuiva nahaga dermatoloogi vastuvõtule ja meile kirjutatakse välja hormoonid.

Jaapani doos hävitab viirused 90 sekundiga. Seda on oluline teada, kus pandeemiahirm on paljusid viinud hullumiseni ja teadlased püüavad imeravimit luua. Arstid võitlevad selle pandeemiaga kahjuks katse-eksituse meetodit kasutades. Kasutatakse ülimürgiseid preparaate, mille mõju võib võrrelda keemiaraviga.

Teadlased täheldavad käesoleva hetke hirmuhaigust põdenutel ülikiiret organismi vananemist. Paljudel neist täheldatakse ühe või mitme siseorgani patoloogiat. Peamine on rasvhepatoos ja kõhunäärme rasvumine. Tavaliselt hakatakse selliseid diagnoose panema 60 aastastele, postkoviidsele (koviidi läbipõdenutele) grupile aga juba 40selt.

Enamus ütleb, et tegu on järjekordse hirmutamisega. Tuletage aga meelde jutukest, kus karjus kutsus ilma asjata külarahvast appi, sest hundikari olevat lambaid ründamas. Kui aga hundid reaalselt ründasid, ei tulnud appi mitte keegi.

Praegune haigus on salakaval ja käivituda võib sümptomiteta siseorganite kahjustumise protsess. See aga ei ole fataalne protsess. Mida saab haiguse vastu ette võtta? Haigus tuleb üle mängida. Kuidas, seda aga varjatakse kõikvõimalikel viisidel. Seda informatsiooni võiks ju jagada internetiavaruses kellele iganes ja kuhu iganes, sest looduslikud vahendid on ju täiesti legaalsed ja lubatud. Aga! Kõike looduslikku võib reklaamida aga mitte mingil juhul käesoleva haiguse suhtes.

Meil on hea uudis, kuigi sel uudisel on vanust juba 10 000 – 15 000 aastat. See on jood. Vanadel aegadel teati, et jood on kõige elava kaitseingel. Täna tõestab seda kogu Jaapani saartel elav rahvas.

2001. aastal tarvitas iga jaapanlane vetikatest valmistatud pulbri näol joodi 43,8 - 200 mg päevas! See on 292 – 1333 korda enam kui lubab WHO! (1 mg = 1000 mikrogrammi). Selle kohta ütles USA professor Guy Abraham: jaapanlased on: kas mutandid, kes selliste joodidoose manustades elus püsivad või on tegu hästi planeeritud ameeriklaste vastase vandenõuga.

Võibolla on tal õigus. 1963. aastal kehtestati suured joodidoosid Jaapanis standardiks. Siis elas riigis 156 inimest, kel oli täitunud 100 eluaastat. Nüüd aga tähelepanu! – täna on 100 aastaseid jaapanlasi 522 korda rohkem! Seda enam on see üllatav, kuna jaapanlaste tööpäeva pikkus on 12 tundi ja iga-aastane puhkus 10-14 päeva. Jaapanlastel on maailmas kõige vähem nn haiguspäevi. Keskmine jaapanlane on aastas haige 2 päeva. Ka praeguse sündmuse puhul näitab statistika Jaapanis märksa madalamat haigestumist ja seda tingimustes, kus metroojaama töötajad pressivad tipptunnil inimesi metroovagunitesse.

Kontakteerudes joodiga hakkub 90% viirustest, bakteritest ja teistest patogeenidest esimese 90 sekundi jooksul. 1910. trükitud Briti Entsüklopeedia ütleb, et sel ajal tarvitati profülaktilistel eesmärkidel 900 000 mikrogrammi joodi ööpäevas – see on praegustest normidest 6000 korda rohkem. Haigestumise korral raviti inimest doosidega kuni 6 000 000 mikrogrammi joodi ööpäevas. See on üle 40 000 korra rohkem kui WHO tänasel päeval lubab. 6-grammist päevast joodidoosi lubati kasutada veel 60-70. aastatel. Täna räägivad suurte joodidooside kasutamisest rohkem kui 1000 tõsiseltvõetavat teadlast üle kogu maailma.

Eriti tähtis on haiguse puhkemiseks valmisolek täna. Meie kehas on 100 triljonit rakku ja meie ülesanne on neid kaitsta ja nende eest hoolitseda. Joodi võib tarvitada igapäevaselt, sest see ei ladestu organismi ning ülejääk väljub kehast järgmise 24 tunni jooksul.

Maailm on ärkamas ja üha rohkem soovitatakse Jaapani joodiravi meetodit kui profülaktikat kõikjal üle kogu maailma. Connecticuti ülikooli teadlased tegid kindlaks, et jood aitab uue viirusetüübi levikut peatada. Uuriti 3 kontsentratsioonistmega joodiannuseid. (0,5%; 1,25 ja 2,5%). Leidis kinnitust, et jood suurte doosidena deaktiveerib patogeene 90 sekundi jooksul.

Indias on molekulaarse joodi uuringud kestnud rohkem kui 20 aastat. On jõutud tooteni, mis sisaldab suuri ent ohutuid joodiannuseid ja need on efektiivsed mistahes viiruste korral.

USA meditsiiniprofessor David Bronštein uuris jaapani joodiannuste mõju 107 tänasel viirushaigel. 100% tervenemine toimus 5-7 päevaga. Kõrvaltoimeid ei olnud.

Mistahes ametlikud allikad antud meetodit ei tunnusta. Ilmselt ei pea seletama, miks?! Valik ja otsus on aga igaühe enda teha. Täna on maailmas registreeritud 30 efektiivset joodipreparaati ja kohe on lisandumas Indias toodetav. Venemaal on efektiivne toode turul juba 19 aastat.

Toiduainetest joodi saamine on keeruline, sest näiteks merikapsas on broomi 1400 korda rohkem kui joodi ja mehed peaks sellest hoiduma. Ilmselt pole keegi suuteline silma järgi määrama toidu sisalduva joodi hulka. Enamuse turul oleva joodi puhul põhjalikud ohutusuringud puuduvad. Paljudes ühendites ei ole jood stabiilne ja lendub kiiresti nagu see on jodeeritud soola puhul.

Jaapani joodidoosid/kogused kaitsevad organismi kõikide tuntud ja tundmatute viiruste eest.

Ameerika professor Serpus ütles: jood on kõige võimsam looduses leiduv antibiootikum, mida pole aga võimalik patenteerida. See tähendab, et ükski tootja ei saa endale monopoolseid õiguseid.

COVID – UNIVERSAALNE TAPJA. VIIMANE NAEL KILPNÄÄRME KIRSTUKAANDE

Inimkond liigub surmarajal. Iga planeedile sündinud elu on kohe algusest peale mürgitatud elu. Dr. Theo Colbourne. Covidi ja kilpnäärme vahelisi seoseid hakkasid meedikud märkama suhteliselt kohe.

Sellest, kui adekvaatselt me suhtume globaalsesse tervise allasurumisse, sõltub meie elukvaliteet. Tarvis on erakorralisi meetmeid, mis ühendaks inimesed sõbralikuks ülemaailmseks perekaks, sest üksinda ei suuda mitte keegi globaalset tervisevastast (meditsiinimaffia) rünnakut tagasi tõrjuda.

Püüame teid valgustada teemal, mis algas rohkem kui 70 aastat tagasi. Samuti püüame kärpida massiteadvuse metastaase, kuigi see on väga-väga raske ja kõige raskem on see ametliku meditsiini maailmas.

Läheme aastasse 1850. See on jooditeraapia ajastu ametlik algus. 1956. aastal oli maailmas 1743 erinevat joodil baseeruvat ravimit. Tegemist oli panatseaga, mis ravis 90% kõikidest haigustest. Joodiga raviti kõike, mida sai ravida ja ka seda, mida ravida ei saanud: paralüüs, koolera, kurttummus, selgroo kõverdumine, süüfilis, tuberkuloos, põletused, podagra, astma, maohaavad, bronhiit, hüpertüreoos, hüpötüreoos, mürgistused, stenokardia, ateroskleroos, aneurüsm jne. 100 aastat ja mitte ainsatki mürgistusjuhtumit. Erinevate juhtumite puhul tarvitati kuni 6 000 000 mikrogrammised doose, mis on 40000 korda suuremad doosid kui täna lubab WHO.

Kaasaegsed arstid väldivad joodi kui kõige jubedamat mürki. Nobeli preemia laureaat *Albert de Saint-Dierdi* rääkis joodist järgmist: kui ma olin tudeng, oli jood universaalseks ravimiks. Keegi ei teadnud kuidas see töötab, kuid see ravis kõike suurepäraselt.

Kes tappis joodi ja jooditeraapia? Toome teieni väikese kronoloogia:

1948 – USA. WHO asutamine. „Eksperdid“ Wolf ja Chaikov, tuginedes rottidel läbiviidud katsetele, väitsid kõikjal, et doosid, mis on rohkem kui 300 mikrogrammi, on ülemäärased ning potentsiaalselt kahjulikud. Eelkäijate tohutu kogemustepagas ei maksnud pennigi.

Neile vastas professor Guy Abraham: mida ei suudetud I ja II Maailmasõjas kahuritega, tehti ära 2 teadlase suletõmmete abil. Inimkonnale tekitatud sõjakahju on kaduvväike võrreldes sellega, mida suutsid need 2 teadlast-bioloogi.

1949 – USA. Stanley laiendas Wolf-Chaikovi katse normatiive ja viis selle üle inimestele. Uuringuid ei tehtud.

1965 – London. Rahvuslikus tundeid uurivas instituudis tehti avaldus, milles juhiti tähelepanu teraviljatoodetes sisalduvale liigsele joodile.

1969 – Leivas leiduva joodi hüsteeriat hakati laiendama.

1970ndate lõpp. Jahus asendati jood broomiga, mis on zombistav ning struumat tekitav aine.

1970 – 1980. Alustati vee klooritamisega. Keemiarelva hakati lisama joodi asemel joogivette.

1980. WHO kehtestab ööpäevaseks joodinormiks 150 mikrogrammi. 1910. aasta Briti entsüklopeedia soovitas ööpäevast joodikogust 300 kuni 900 mg (300000-900000 mikrogrammi). Kerge käeliigutusega alandati soovituslikku doosi kuni 6000 korda. Kuidas see teile tundub?

Tagajärjed

1980 – 2000. Orkaaniks paisunud rasvumine, lisaks pandeemilised diabeet, -arteriaalne hüpertensia ja -vähk. Jaapanis aga on nende haiguste esinemissagedus maailma madalaim.

Jaapanlased armastavad väga sigarette ja alkoholi. See aga ei väljendu kuidagi nende tervises ja eluea pikkuses. Jaapani tervishoiustatistika ütleb, et keskmine jaapanlane tarvitab ööpäevas 14,6 grammi merevetikatest valmistatud suure joodisisaldusega pulbrit, mis sisaldab 43,6 mg puhast joodi. Jaapanlased tarvitavad joodi milligrammides, mitte mikrogrammides. Doosid ületavad WHO soovitatut 300 korda.

Kui Jaapan kehtestas 1963. aastal kõrgendatud joodinormid, elas Jaapanis 153 üle 100-aastast inimest. Viimase 57 aastaga kasvas 100-aastaste hulk elanikkonnas 522 korda! Seda saab nimetada kvaliteetseks eluea tõusuks. Tekib küsimus: kus on tõde? Kuidas said asjad selliselt minna? Kes ja millistel eesmärkidel on kogu inimkonna eksiteele juhtinud?

Tekib küsimus: kuidas joodist, mis on organismile sama vajalik kui puhas vesi ja õhk, tehti inimkonna vaenlane nr. 1? Kes on need inimesed, kes WHO-s ja kõikide riikide tervishoiuministeeriumides istuvad ja sunnivad meid joodi asemel tarbima valget keemiat, hormoone ja antibiootikume?

On absoluutselt selge, et rahva tervis meetmete vaatemata ei parane. Vastupidi, olukord muutub aina nukramaks. Nad ei peatunud ainult joodi hävitamisega. 1990. – 2000. aastatel laieneb plahvatuslikult pestitsiidide, GMO ja teiste mürkide kasutamine. Kokkuvõttes elame me toksilises maailmas.

Olemas on ümberlökkamatud tõendid, et iga laps, sõltumata sellest, kus ta sünnib, satub mürkide mõju alla juba eostamise hetkest alates, saades neid kaasavaraks nii isalt kui emalt.

Miks aga artikkel kannab pealkirja: Covid – universaalne tapja. Viimane nael kilpnäärme kirstukaande?

Itaalia ja Saksa teadlaste uuringud räägivad järgmist: uus koroonaviirus tungib endoteeli rakkudesse. See on eriliste rakkude kiht, mis paikneb südame vatsakeste ja kodade sisepinnal ning vere- ja lümfisoonte siseseintel. Need sünteesivad tohutul hulgal aineid, mida organism oma elutegevuseks vajab. Nendest sõltub vere hüübivus, arteriaalne vererõhk, südamelihase aktiivsus, aju varustatus elutähtsate mikroelementidega jne. Miks kahjustab koroonaviirus tervet organismi, seda meditsiiniteadus ei mõista. Seda sellepärast, et nad ei läinud endoteelist kaugemale. Võibolla ei ole teadlastel lubatud kaugemale minna, mis sellest, et kõik tundub läbipaistev ja selge?

Mis põhjustab endoteliaalset ja koagulatsiooni düsfunktsiooni? Türeoidse T3-T4 funktsiooni muutus. See tõestab otsest kilpnäärme hormoonide mõju koagulatsioonisüsteemile. Vaatame hormooni T3 funktsioone: koe arengu stimulatsioon, metaboolsete protsesside käivitamine, rakkude varustamine hapnikuga (puudus põhjustab koroonaviiruse korral tekkivat õhupuudust ehk hüpoksiat), A-vitamiini sünteesi stimulatsioon maksas, kolesteroolitaseme langus, südame löögisageduse tõus, närvisüsteemi stimulatsioon, kehasoojuse tootmise tõus.

Mida mõjutavad kilpnäärmehormoonid: ainevahetuse/metabolismi kiirust, südant ja kõiki veresooni, hingamissüsteemi, skeletti, lihaseid, neere, aju, reproduktiivorganeid, vereloomet jt. Need kõik on süsteemid ja organid, milleta inimene elada ei saa.

Mida te arvate, mis saab siis kui blokeerida kilpnäärme töö või vähendada selle töövõimekust? Kilpnääre on organismi valvur ja juhtpunkt. Iga häire selle töös mõjutab koheselt kõikide süsteemide tööd. On tõenäoline, et viirus ründab esimesena kilpnääret. Mõistmaks, kas see on nii, võrdleme kovidit ja kilpnäärme talitlushäirete sümptomaatikat.

Koroonaviirus: kuiv köha, kehatemperatuuri tõus, valu liigestes, lihastes ja kurgus; õhupuudus, iiveldus, oksendamine ja kõhulahtisus; maitse- ja lõhnataju kadumine; energiakadu ja jõuvarude langus; söögiisu langus; teadvuse hägustumine; „pea on vatti täis“; ärevus; ebastabiilne südame töö; libiido alanemine; kuiv nahk ja nahalööbed; tromboos.

Kilpnäärme talitlushäired: hingamisraskused, lämbumistunne; kuiv köha; valu liigestes ja lihastes; maitsemeele kadu; isu vähenemine; külmatunne; kõrge vererõhk; kõhuvalud, kõhulahtisus ja ka kõhukinnisus; madala tihedusega lipiidide kõrge tase; tromboos; kaob huvi seksi vastu, madal libiido; mõtteselguse puudumine; süda jätab lööke vahele, löögid on rasked või väga kiired; närvilisus ja ärevus; jõuvarude langus, nõrkustunne; naha kuivus ja ketendamine.

Kokkulangevus on 93%, kusjuures sümptomaatikas, mis pole viirusinfektsioonidele omased. Koroonaviirus tekitab tromboosi, mis ongi surma põhjustajaks.

Esmakordselt märgati seost tromboosi ja kilpnäärme haiguse vahel 1913. aastal Itaalias. Jälgiti Graves'i tõvega patsienti ja tserebraalse tromboosiga patsiente. Pisa ülikooli professor Cusa märkas viiruse ja kilpnäärme talitlushäirete vahelisi seoseid.

Mis on veresoonte tromboosi resistentsuseks/vastupanuks tingimata vajalik? T3 funktsiooni muutus põhjustab endoteeliaalse funktsiooni muutuse ja koagulatsioonisüsteemi häirumise. Siit saab kogu probleemistik alguse. Kõrge madala tihedusega lipoproteiidide tase on otsene kilpnäärme töö puudulikkuse näitaja.

Samuti on üllatav see, et koroonaviiruse sümptomid ilmuvad alles 14 päeva möödudes. Võibolla ongi tegemist ajaperioodiga, kus viirus võtab kilpnäärme oma kontrolli alla ja asub seda hävitama ning sümptomaatika tekib siis kui kilpnääre ei suuda enam rünnakule vastu seista? Pole ju mingi saladus, et 99% inimestest on kilpnäärmega suuremad või väiksemad probleemid.

USA teadlased on juba varem välja öelnud need põhjused, miks kilpnäärme funktsioonid blokeeruvad. Kuidas on aga läinud nii, et juhtivad teadlased ei näe seda, mis on nähtav ja arusaadav? Isegi kerges vormis läbi põetud koroonaviiruse korral jälitavad inimest veel 3 kuud kõikvõimalikud tagajärjed, mis on täpselt sellised, mis kaasnevad kilpnäärme talitushäiretega: tüki tunne kõris, juuste väljalangemine, vistrikud kõikjal keha pinnal, temperatuur 37 ja see ei lange; liigeste valu, suremistunne jäsemetes; valud rinnas ja peas; madal vererõhk, hingamisraskused; fibroos südames ja kopsus; paanikahäired, psüühikahäired jne?

Enam kui 1000 teadlast üle kogu maailma lausa kisendavad sellest, millised on kilpnäärme probleemide tegelik põhjus – PANDEEMILINE JOODI DEFITSIIIT. Provtseerib seda massipsühhoos, et joodi ülejääk organismis on ohtlikum kui selle defitsiit. Süüdlaseks saab siin pidada meditsiinilist jodofoobiat ehk alusetut kõrgemate joodidooside hirmu kui see, mis on WHO poolt kehtestatud.

Ametlik meditsiin vaikib, et me igal päeval ja mitmeid kordi päevas puutume kokku vette lahustatud lahingmürgi klooriga, sööme jahutoodetele lisatud mürgist broomi ja puhastame hambaid fluoriga ning teflonist nõusid kasutades saame igal korral tibakese rotimürki. Me tarvitame mürke ilma ühegi puhkepäevata ja seda peetakse absoluutselt normaalseks! Sellest vaikivad kõik nn „ametlikud“ tasandid ja terviseametid ning ministeeriumid.

Kõige selle taga on farmaatsiafirmade lobitöö või nagu ütles Donald Trump: süvariik. Nad kõik sisendavad meile, et mikroskoopilised mürgiannused on kahjutud. See aga ei ole nii. Mürgid ladestuvad, kristalliseeruvad ning kui kontsentratsioon on piisav, hakkab arenema surmav haigus.

Rinnavähki põdevatel naistel avastatakse väga suur kogus toksilisi broomi- ja kloori kollageniite. Kloori, broomi ja fluori peamine kahjutöö on see, et nad blokeerivad kilpnäärme joodi omastamise ning asendavad joodi sisaldavates hormoonides joodi aatomeid. Nendes hormoonides asendub jood 3 või 4 kloori või broomi aatomiga. Sel põhjusel hakkab kilpnääre väga suure intensiivsusega tööle, hiljem aga sisuliselt lülitub välja.

Juba esimesest jaapani joodidoosist alates kasvab ainete kehast väljutamine: broom 78%; kloor 50%. Rõhuv osa tervispetsialiste kardavad joodi, kuna ei tunne selle biokeemilisi ja füsioloogilisi omadusi. Neile on koolipingist alates sisendatud, et jood põhjustab hüpotüreooosi. Tegelikuses aga soodustab see kilpnäärme töö normaliseerimist.

Reaalsus aga on see, et inimesed, kes suurendavad ööpäevast jooditarvitamist 2000 mikrogrammini nagu see on jaapanlastel (meie norm 150 mikrogrammi ehk 1300% väiksem), neil inimestel ei ole hüpotüreooosi tundemärke: väsimust, juuste väljalangemist, peavalusid, kehakaalu suurenemist ja kuiva nahka. T3 ja T4 on neil normide piires.

Seni kirjeldatud on ainult väike joodipettus. Jood on vajalik kõigile meie 1 000 000 000 000 rakule. Ilma teatud kindla joodikoguseta ei ole nende kvaliteetne elu ja tegevus võimalik. Jood on universaalne toitainet ja toetab organismi toimimist mitmel erineval tasandil.

Kilpnääre on ainult üks paljudest organismi näärmetest ja kudedest, mis ei saa ilma joodita toimida. Näiteks ei saa ilma joodita toimida ka piimanäärmed, munasarjad, emakakael, veri, lümf, luukude, mao limaskest, süljenäärmed, neerupealised, eesnääre, jämesool, tüümus, kopsud, kusepõis, neerud ja nahk.

Kilpnääre sisaldab 50 mg joodi. Piimanäärmed 200 mg, nahk 400 mg; kogu inimkeha sisaldab 2000 mg joodi kuid on tõenäoline, et see kogus on kordades suurem. Selles valguses tuleb hakata jodofoobia ja joodi puudutava desinformatsiooni vastu võitlema. Selles toetab meid rohkem kui 500 maailmatasemel teadlase töö.

Selleks, et toksilises maailmas ellu jääda, tuleb üle minna jaapani joodidoosidele. See annab meie kehale jõudu toidu, joogivee ja õhu kaudu kehasse sattuva mürgiga võitlemiseks. Jood on kõige võimsam antibiootikum, mis meil olemas on. See võib päästa maailma, seda eriti olukorras, kus meie ümber tegutseb väga tugevajõuline ja salakaval vaenlane, seda eriti veel kui mängu tuua vaktsineerimisega kaasnevad ning kohati väga kurvad kõrvalmõjud seal sisalduvate raskemetallide tõttu. Jood aga on võimeline kelateerima ehk kaasa haarama nii elavhõbedat, pliid, kaadmiumi jne ning neid organismist välja viima.

Jood ei ladestu organismi nagu see on toksiinide puhul. Ülejääk väljub 24 tunni jooksul uriiniga. Seetõttu võib ja peab seda tarvitama igapäevaselt.

Peale kilpnäärme ja kogu organismi töö taastumist ei pea te kartma kovidit ning lisaks veel paljusid teisi surmavaid haigusi nagu näiteks rinnanäärmete vähk. Jaapani standardite kohaselt on jood rinnanäärmevähi ravim ja selle kohta on ümberlõkkamatud tõendid.

Organismi tervenemist hakkab inimene märkama keskmiselt 10-30 päeva jooksul. Paraneb uni, inimene muutub reipamaks, pea ning mõtted on selged ja energiat jagub terveks päevaks. Taastub mälu, kaob depressioon. Kaovad seedeprobleemid ja liigeste valu. Kaovad tursed, taastub naha niiskusrežiim. Kolesteroolitase normaliseerub, küüned muutuvad elastseteks. Kaob käte värisemine. Stabiliseeruvad vererõhk ning südamerütm. Kaovad maohaavad ja higistamine. Paaniline hirm ning hingamisraskused jäävad minevikku. Silmad lähevad silmakoobastesse tagasi.

Nagu näitab meie 19-aastane kogemus, siis noorenevad teie vaim ja keha ca 10 aasta võrra. Me ei ütle, et peate meie tooteid tarbima, kuid soovitame tarvitada joodi vastavalt jaapani standarditele – ca 2000 mikrogrammi ehk 2 mg päevas. Maailmas leidub hetkel 30 toodet, mis vastavad sellele standardile. Enamus neist on USA ja Jaapani tooted.

Mikrogrammides mõõdetavatel doosidel (nt 150 mikrogrammi) ei ole väga suurt mõtet. Need on kasutatud ja just selliseid preparaate on turg täis. Arvestades süvariigi püüdlust omistada raha ning sellega kaasnevat võimu inimese tervise üle on enamikul meist halb tervis. Pole mõtet kedagi süüdistada, miks maailm niivõrd vähe joodi ja teiste terviklike tervendamismeetodite kohta teab.

Omades seda joodi puudutavat informatsiooni saab igaüks ise võtta vastutuse oma hea tervise eest enda kätte. On olemas protokollid, milledeks on salvestatud 107 covidi patsiendi uuringud, kellel kulus 100% tervenemise efekti saavutamiseks 5-7 päeva. Jagage neid teadmisi oma lähedastega. See on parim viis neid kaitsta ja neist hoolida.

Palun tõlkige see info kõikidesse maailma keeltesse ja jagage seda.